

ЛУГАНСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ

ЛУГАНСЬКА ОБЛАСНА ВІЙСЬКОВО-ЦИВІЛЬНА АДМІНІСТРАЦІЯ

**ДЕПАРТАМЕНТ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ, ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ ТА ТУРИЗМУ ОБЛДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ**

ПАСПОРТ ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

2019

ЗМІСТ

1. Загальні відомості про Луганську область	4
Адреса облдержадміністрації	4
Площа	4
Відстані	4
Географічні дані	4
Кордони	4
Адміністративно-територіальні одиниці	5
Об'єднані територіальні громади	5
Населення	5
Історична довідка	5
Природні ресурси	6
Заповідники	8
Структура земельного фонду	8
Питома вага області в економіці України	8
2. Децентралізація	9
3. Промисловий комплекс	12
Обсяги реалізованої промислової продукції	12
4. Сільське господарство	14
Виробництво харчових продуктів	17
5. Будівельна діяльність	18
6. Зовнішньоекономічна діяльність	19
7. Інвестиційна діяльність	21
8. Житлово-комунальне господарство	22
9. Демографічна ситуація	23
10. Ринок праці	24
Заробітна плата	24
Заборгованість із заробітної плати	25
11. Освіта	26
12. Охорона здоров'я	29
13. Культура	30
14. Фізична культура і спорт	31

1. ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ ПРО ЛУГАНСЬКУ ОБЛАСТЬ

Адреса облдержадміністрації

93406 м. Северодонецьк
 проспект Центральний, 59
 телефон (+38 0645) 70-50-85
 факс (+38 0645) 70-50-86
 електронна пошта info@loga.gov.ua

Площа

26,7 тис. км²
 4,4 % від території України, 10 місце серед областей
 18,8 тис. км² – площа території області, яка підконтрольна українській владі
 3,1 % від території України

Відстані

Відстань від Северодонецька до Києва:
 шосейними дорогами 734 км
 залізницею від Лисичанська до Києва 727 км

Географічні дані

Область розташована у північно-східній степовій фізико-географічній зоні.

По території області протікає 122 річки, найбільші:

- Сіверський Донець, довжиною 265 км
- Айдар, довжиною 264 км
- Лугань, довжиною 198 км
- Деркул, довжиною 163 км
- Красна, довжиною 131 км

Найвища точка – г. Могила Мечетна – 367 м

Середньомісячна температура:

літня - (+) 24,7⁰С, зимня - (-) 6,3⁰С.

Кількість опадів – 500 мм на рік

Кордони: Межує з областями України – Харківською та Донецькою, з областями Російської Федерації – Белгородською, Воронежською, Ростовською. Довжина державного кордону 746 км

Кількість населених пунктів (за даними Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру у Луганській області) – **926**, з них:

Міст всього – 37

з них: **обласного підпорядкування – 14:** Луганськ, Алчевськ, Антрацит, Брянка, Голубівка, Довжанськ, Кадіївка, Лисичанськ, Первомайськ, Ровеньки, Рубіжне, Северодонецьк, Сорокине, Хрустальний, **районного підпорядкування – 23**

Районів – 18: Антрацитівський, Біловодський, Білокуракинський, Довжанський, Кременський, Лутугинський, Марківський, Міловський, Новоайдарський, Новопсковський, Перевальський, Попаснянський, Сватівський, Слов'яносербський, Сорокинський, Станично-Луганський, Старобільський, Троїцький

Селищ міського типу – 109, сільських населених пунктів – 780

Адміністративно-територіальні одиниці, підконтрольні українській владі:

3 міста обласного підпорядкування – Лисичанськ, Рубіжне, Сєвєродонецьк;

12 районів – Біловодський, Білокуракинський, Кременський, Марківський, Міловський, Новоайдарський, Новопсковський, Попаснянський, Сватівський, Станично-Луганський, Старобільський, Троїцький

Міст – 12, селищ міського типу – 28, сільських населених пунктів – 517

Об'єднані територіальні громади – 22 (78,6 % до перспективного плану), до складу яких увійшли 93 міських, селищних, сільських рад, загальною площею 7949,17 кв. м (29,8 %) з населенням 186857 осіб.

Наявне населення станом на 01.01.2019 (за даними Держстату України) складає 2151,8 тис. осіб (5,1 % від населення України).

По території, підконтрольній українській владі, чисельність наявного населення на 01.01.2019 складає 684,1 тис. осіб. Крім того зареєстровано 280,6 тис. осіб, які отримали статус внутрішньо переміщених.

Мешкає в м. Сєвєродонецьк – 113,6 тис. осіб.

Історична довідка

Луганська область має давню історію. Перші пам'ятки відносяться до палеолітового часу. В епоху міді-бронзи тут мешкали скотарські та землеробські племена, які залишили після себе численні курганні могильники та поселення. Пізніше тут мешкали кіммерійці, скіфи та сармати, по території кочували тюркські племена.

Після татаро-монгольської навали довгий час територія була малозаселена і мала назву «Дике поле». Інтенсивне заселення почалося в XVII сторіччі після закінчення визвольної війни під проводом Богдана Хмельницького. Запорізькі козаки створювали свої зимівники, будували села і слободи селяни з лівобережної та правобережної України, з центральних губерній Росії.

У середині XVIII сторіччя поселилися колоністи-вихідці з Балкан, в основному, православного віросповідання – серби, молдавани. Тоді і виникла адміністративно-територіальна одиниця – Слов'яносербія.

У першій половині XIX сторіччя землі області входили до різних губерній: Старобільський повіт до Харківської, Слов'яносербський та Бахмутський повіт до Катеринославської, до складу війська Донського входили землі Станично-Луганського, Свердловського, Антрацитівського районів. До складу Воронезької губернії входила частина Біловодського району.

У першій чверті XVIII сторіччя почалися роботи з дослідження в краї покладів кам'яного вугілля, перші промислові розробки якого було розпочато в 1790 році в районі Лисячого Байраку (Лисичанськ) для потреб Чорноморського флоту.

У 1795 році починається будівництво Луганського ливарного заводу, робітниче селище якого згодом переросло в сучасне м. Луганськ. У жовтні 1800 року завод дав перший чавун. Для виплавки металу вперше в Росії було

застосовано кокс, випалений у Лисичанську. З цього часу Луганщина інтенсивно розвивалась як вугільно-металургійний комплекс.

У 1895 році в Луганську споруджується патронний, у 1896 році – паровозобудівний заводи. У ці роки почали діяти емальовальний, спиртоочисний, пивоварний, шкіряний та інші заводи.

У червні 1938 року була заснована Ворошиловградська область, до складу якої увійшли 4 міста, 28 районів. На січень 1939 року в області мешкало 1 млн 837 тис. чоловік, з яких – 65,8 % сільського населення, 34,2 % – міського.

У 1958 році вона перейменована в Луганську, у 1970 році – у Ворошиловградську, а з 1990 року знову в Луганську область.

Природні ресурси

За довгу історію геологічного розвитку планети, в надрах сформувалися різноманітні **корисні копалини**. Наш край не був винятком.

Історія розвитку Донецького кам'яновугільного басейна розпочалася в 1700 році із виходом наказу Петра I про пошук рудних родовищ в Росії. На території Донбасу такі пошуки вів Григорій Капустін (1721-1723 рр.). Перша промислова розробка й використання вугілля в краї розпочалася на соляних промислах поблизу м. Бахмута (зараз Артемівськ Донецької області) під керівництвом Микити Вепрейського й Семена Чиркова у 1723-1724 рр.

І досі кам'яне вугілля не втратило свого значення. На долю Луганської області припадає біля третини усіх балансових запасів кам'яного вугілля українського Донбасу. В її межах розповсюджені усі марки вугілля від довгополум'яних до антрацитів.

При підземному видобуванні кам'яного вугілля на поверхні утворюються терикони (в області їх більше ніж 500). Це агресивні джерела забруднення оточуючого середовища. І ця екологічна проблема потребує свого вирішення. На території області розвідано та експлуатується більше ніж 12 газових родовищ, хоча запаси газу незначні.

На півдні, в жилах Нагольного кряжу, залягають срібно-свинцево-цинкові руди, а також золото, яке відкрите порівняно недавно в районі с. Бобрикове. Але родовища поки що не розробляються, тому що потребують вивчення.

На території області широко розповсюджені поклади пісковиків, вапняків, мергелів, крейди, вогнетривкої та пластичної глини, пісків, які використовуються як природні будівельні матеріали та як сировина для їх виготовлення. Внаслідок видобутку корисних копалин завдається значної шкоди навколишній природі. Так, на долю Луганської та Донецької областей припадає понад 30 % порушених земель України.

На території краю виділяють три геоморфологічні області: Старобільське плато, Придонецьку рівнину та Донецьку височину.

Старобільське плато розташоване в північній частині області. Характеризується загальним нахилом поверхні в бік долини Сіверського Донця. Воно глибоко розчленоване річковою та яружно-балковою мережею.

Придонецька рівнина являє собою слабо хвилясту рівнину, на якій знаходяться давні річкові тераси, змінені процесами руйнації.

Донецька височина - давня гірська система, яка потерпіла значних змін. Вона поділяється на центральний (височинний) пояс та периферійні схили, найвища точка – г. Могила Мечетна (367 м).

Ґрунти області відрізняються значною строкатістю, різноманітністю (біля 200 видів). Переважаючими та найбільш цінними є чорноземи, добре вивчені основоположником генетичного ґрунтознавства В.В. Докучаєвим.

Горбкуватий характер рельєфу, континентальний клімат (особливо зливи влітку), особливості рослинності обумовлюють розвиток ерозійних процесів в краї (більше ніж 65 % с/г ділянок).

Не меншим багатством, ніж ґрунти, для області є **водні ресурси** – річки, озера, ставки, болота, підземні води. За запасами водних ресурсів область належить до недостатньо забезпечених. Головна річка краю – Сіверський Донець – основне джерело питного, технічного та господарсько-побутового водопостачання. За скиданням забруднених стічних вод Луганська область належить до найбільш неблагонадійних. В краї побудовано чимало очисних споруд, але обстановка з очищенням стічних вод до сьогодні залишається напруженою.

Флора, фауна області розташована у межах Причорноморської (Понтичної) степової геоботанічної провінції. Природна рослинність зберіглася лише в заповідних степах і на ділянках, малопридатних для землекористування. В основному це злаки (різні види ковила, типчак, келерія, пирій), напівпосушотійке різнотрав'я (гадючник звичайний, півонія вузьколиста, шавлія поникла та ін.), бобові (конюшина, люцерна та ін.). На кам'янистих відслоненнях вапняків, пісковиків і глинистих сланців поширені чебрець вапняковий, ковила; на відслоненнях крейди крейдяних мергелів – гісоп крейдяний, льонок крейдяний, ранник крейдяний, полин білий. Ліси представлені 3 основними типами: байрачні (дуб, ясен, клен, берест, груша, яблуня; в підліску – глід, шипшина, терен, крушина, бузина); заплавні (вільха, осика, тополя, верба та ін.) та вододільні лісостепові (дуб, ясен, клен, груша; в підліску – глід, крушина, свидина, бузина). Природних лісів мало, більшість з них насаджена. Площа полезахисних лісосмуг 20,5 тис. га (акація, дуб, клен, ясен та ін.).

Луганська область належить до Українського степового зоогеографічного округу. Фауна його налічує 47 видів риб, 9 – плазунів, близько 250 – птахів, близько 60 – ссавців (в основному степові і деякі лісові види). Серед ссавців найпоширеніші гризуни (ховрах, тушканчик, полівка сіра, полівка степова, сліпак, бабак); з хижих тварин – тхір-перев'язка, тхір степовий і тхір лісовий, лисиця звичайна та лисиця корсак, вовк, трапляються куниця, ласка, борсук; серед птахів – жайворонки, перепілки, сірі куріпки, зрідка дрофа, журавель, орел степовий; серед плазунів – вуж, ящірка, полоз жовтобрюхий, гадюка степова. На території області акліматизовано єнотоподібного собаку, благородного оленя, плямистого оленя, європейську козулю, білку-телеутку, нутрію, ондатру, бобра, фазана.

Головними природними рекреаційними ресурсами є мінеральні води різних типів: хлоридно-натрієві малої мінералізації (Новопсков),

гідрокарбонатно-сульфатні, сульфатні і сульфатно-хлоридні натрієві малої і середньої мінералізації (Попаснянський р-н), бромні, хлоридні, натрієві (Попаснянський, Старобільський р-ни), слаборадонові (Кремінна) води. Бромні води використовують у Старобільській бальнеофізіотерапевтичній лікарні. Здійснюється промисловий розлив мінеральної води (айдарська).

Заповідники

Природно-заповідний фонд Луганської області нараховує 202 території та об'єкти природно-заповідного фонду загальною площею 94,102 тис. га, з них 12 територій та об'єктів загальнодержавного значення площею 14,128 тис. га та 190 – місцевого значення площею 79,975 тис. га.

На підконтрольній українській владі території розташовано 139 територій та об'єктів природно-заповідного фонду загальнодержавного та місцевого значення загальною площею 75,495 тис. га, в тому числі 11 територій та об'єктів загальнодержавного значення площею 13,454 тис. га та 128 – місцевого значення площею 62,040 тис. га.

Відсоток заповідності території області, підконтрольній українській владі, складає 3,99 %.

Проводиться робота щодо заповідання цінних лісових ландшафтів і природних об'єктів з метою створення нових територій та об'єктів природно-заповідного фонду загальнодержавного та місцевого значення на території Кремінського, Марківського та Новопсковського районів.

Підконтрольній Україні території належать 8 державних лісогосподарських підприємств, які ведуть лісогосподарську діяльність на площі 238,12 тис. га.

Структура земельного фонду:

Загальна земельна площа	– 2668,3 тис. га
у тому числі: сільськогосподарські землі всього	– 1955,7 тис. га (73,3 %)
із них: сільськогосподарські угіддя	– 1908,6 тис. га (97,6 %)
із них: рілля	– 1276,6 тис. га (65,3 %)
Ліси та інші лісовкриті площі	– 356,3 тис. га (13,4 %)
Загальна земельна площа по підконтрольним українській владі територіям:	– 1876,1 тис. га
у тому числі: сільськогосподарські землі всього	– 1462,6 тис. га
із них: сільськогосподарські угіддя	– 1427,4 тис. га (97,6 %)
із них: рілля	– 997,2 тис. га (68,2 %)
Ліси та інші лісовкриті площі	– 253,1 тис. га (13,5 %)

Питома вага області в економіці України:

Обсяг реалізованої промислової продукції	– 0,9 %
Валова продукція сільського господарства	– 1,7 %
Оборот роздрібною торгівлі	– 0,9 %

2. ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ

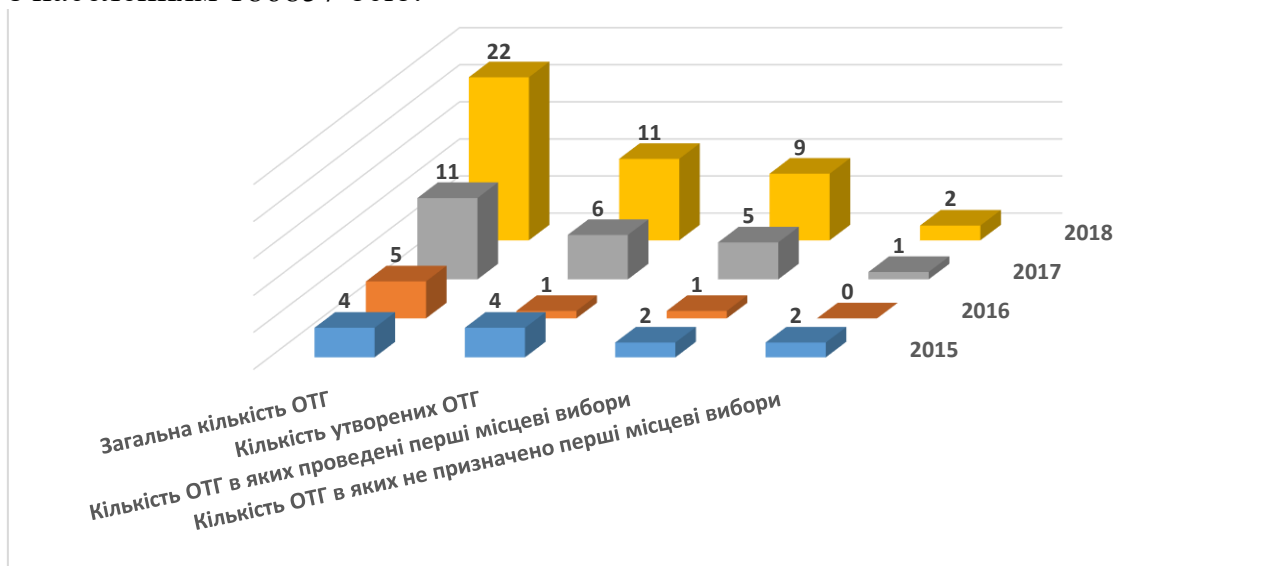
Відносини у сфері створення та поступового посилення спроможності об'єднаних територіальних громад регулюються Законом України «Про добровільне об'єднання територіальних громад», іншими законами, які прийняті в межах виконання Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 01.04.2014 № 333-р, який передбачає, крім іншого, реалізацію права територіальних громад на добровільне об'єднання, надання державної підтримки об'єднаним громадам для поліпшення інфраструктури надання послуг та доступності.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14.11.2018 № 845-р затверджено перспективний план формування територій громад Луганської області, яким передбачено утворення на території області 28 ОТГ.

Протягом 2015-2018 років в регіоні утворено 22 об'єднані територіальні громади (78,6 % до запланованого перспективним планом), зокрема по районах:

Район	2015	2016	2017	2018	Сільські	Селищні	Міські
Біловодський	-	-	1	-	-	1	-
Білокуракинський	1	-	-	1	-	2	-
Кремінський	-	-	1	-	-	1	-
Марківський	-	-	-	1	-	1	-
Міловський	-	-	-	-	-	-	-
Новоайдарський	2	-	-	-	-	1	1
Новопсковський	1	-	-	-	-	1	-
Попаснянський	-	-	1	-	-	-	1
Сватівський	-	-	1	1	1	1	-
Станично-Луганський	-	-	-	4	4	-	-
Старобільський	-	1	-	4	5	-	-
Троїцький	-	-	2	-	1	1	-
Усього:	4	1	6	11	11	9	2

До складу об'єднаних територіальних громад (далі ОТГ) увійшли 93 міських, селищних, сільських рад (із 195, які знаходяться на підконтрольній території, тобто 47,8 %), об'єднанням охоплено територію 7949,17 кв. м (29,8 %) з населенням 186857 осіб.

У 9 ОТГ були проведені перші вибори сільських, селищних голів, депутатів сільських, селищних рад (Новопсковська, Білокуракинська, Троїцька, Нижньодуванська, Красноріченська, Біловодська селищні, Чмирівська, Привільська, Лозно-Олександрівська сільські ради).

На законодавчому рівні вже частково передані повноваження органам місцевого самоврядування з питань державної реєстрації, архітектурно-будівельного контролю, розпорядження природними ресурсами тощо. Зокрема, відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 30.01.2018 № 60-р прийнято рішення про передачу земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної власності у комунальну власність відповідних об'єднаних територіальних громад згідно із статтею 117 Земельного кодексу України.

Після проведеної органами Держгеокадастру інвентаризації земель, 8 ОТГ, у яких відбулись перші місцеві вибори, були передані землі державної власності сільськогосподарського призначення.

Розпорядженням голови облдержадміністрації від 02.10.2018 № 723 схвалено новий проект перспективного плану, який передбачає утворення в межах області 39 ОТГ, додатково включено 11 ОТГ, які запроектовані до створення на тимчасово окупованій території області.

Протягом 2016-2018 років на формування інфраструктури об'єднаних територіальних громад виділено та перераховано субвенцію з державного бюджету місцевим бюджетам у сумі 69994,10 тис. грн, в тому числі:

2016 рік – 19232,30 тис. грн;

2017 рік – 16167,90 тис. грн;

2018 рік – 34593,90 тис. грн.

Процес добровільного об'єднання територіальних громад, на жаль, характеризується і низкою проблемних питань, наявність яких перешкоджає ходу децентралізаційної реформи в цілому. Тривале неприйняття Центральною виборчою комісією (далі – ЦВК) рішення щодо призначення перших виборів у Новоайдарській, Гірській, Нижньотеплівській та Широківській об'єднаних громадах, гальмує завершення процесу об'єднання в цих громадах, викликає чисельні скарги представників органів місцевого самоврядування та мешканців громад.

ЦВК необгрунтовано пов'язує це з необхідністю законодавчого врегулювання проблемних питань, які можуть виникнути під час організації підготовки та проведення таких місцевих виборів та здійснення заміщення депутатів місцевих рад, з урахуванням пункту 5 Постанови Верховної Ради України від 17 липня 2015 року № 645-VIII «Про призначення чергових виборів депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів у 2015 році», який дозволяє провести чергові вибори лише за умов припинення тимчасової окупації та збройної агресії Російської Федерації проти України.

Стримуючим фактором є також проблеми у діяльності органів місцевого самоврядування щодо фінансування місцевих програм, надання якісних адміністративних та громадських послуг населенню, ефективного управління місцевим господарством, комплексного соціально-економічного розвитку населених пунктів, забезпечення належної взаємодії органів виконавчої влади та

органів місцевого самоврядування, формування і зміцнення власної дохідної бази, функціонування об'єктів комунальної власності та низька якість комунальних послуг, неналежний рівень фахової підготовки посадових осіб місцевого самоврядування та відсутність можливостей для їх навчання і підвищення кваліфікації. До того ж велика кількість інфраструктурних об'єктів залишилась на окупованій території області, що потребує розгалуження інфраструктури на неокупованій території області і створення дієвих механізмів залучення бюджетних коштів та коштів міжнародної технічної допомоги для сталого розвитку територіальних громад.

Зазначені проблеми свідчать про необхідність упровадження комплексу заходів щодо створення ефективного інституту підтримки місцевого самоврядування існуючих територіальних громад та подальшого їх реформування в рамках децентралізації влади.

Відповідно до Регіональної цільової програми з підтримки місцевого самоврядування та створення спроможних об'єднаних територіальних громад у Луганській області на 2017-2019 роки, затвердженої розпорядженням голови облдержадміністрації – керівника військово-цивільної адміністрації від 18.05.2017 № 308 (далі – Програма), її метою є підтримка місцевого самоврядування, втілення принципів субсидіарності, повсюдності і фінансової самодостатності місцевого самоврядування відповідно до положень Європейської хартії місцевого самоврядування, всебічне сприяння поглибленню і прискоренню процесів децентралізації влади на території області з урахуванням соціально-економічного стану громад, надання їм допомоги у створенні спроможних ОТГ на добровільних засадах з урахуванням інтересів держави та місцевого населення, сприяння сталому соціально-економічному розвитку громад, заохочення громадських ініціатив.

В рамках Програми щорічно проводиться конкурс проектів місцевого розвитку. За результатами проведення конкурсу у 2017 році за рахунок обласного бюджету профінансовано 36 проектів на загальну суму 4922,4 тис. грн. У 2018 році профінансовано 41 проект за загальну суму 4996,38 тис. грн.

3. ПРОМИСЛОВИЙ КОМПЛЕКС

Луганська область до початку проведення антитерористичної операції мала значний економічний потенціал і входила до п'ятірки найбільш міцних промислово-економічних регіонів України.

Основними галузями промислового комплексу були металургія, хімічна промисловість, виробництво коксу і продуктів нафтопереробки, вугільна промисловість, машинобудування.

Проведення антитерористичної операції на території області суттєво відобразилося на роботі промислового комплексу. Найбільша кількість промислових об'єктів господарювання залишилася на території непідконтрольній українській владі.

На підконтрольній території здійснюють виробничу діяльність 480 промислових підприємств, з яких: 28 – у добувній промисловості і розробки кар'єрів, 369 – у переробній промисловості. Основні підприємства зосереджені у містах Северодонецьк, Рубіжне, Лисичанськ, Кремінна.

Індекс промислової продукції	– 83,0 %
Обсяг реалізованої промислової продукції	– 22,8 млрд грн
Обсяг реалізованої промислової продукції у розрахунку на одну особу населення	– 10,6 тис. грн

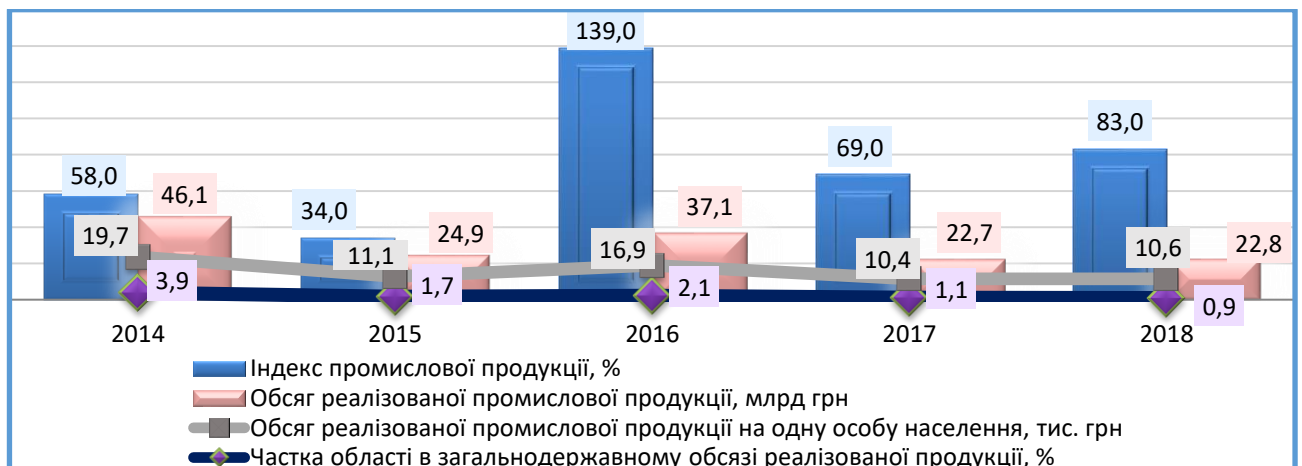

Рис. 2.1 Динаміка розвитку промислового комплексу Луганської області

На показники роботи промислового комплексу вплинули наступні фактори:

- блокування транспортних шляхів, та, як наслідок, неможливість отримати сировину та реалізувати готову продукцію (втрата основного підприємства металургійної галузі ПАТ «Алчевський металургійний комбінат»);
- відсутність державного фінансування на технічне переоснащення добувної промисловості;
- ізоляваністю регіону від Об'єднаної енергетичної системи України;
- неконкурентоспроможність продукції через непомірно високу ціну на газ, який використовується у якості сировини, та відсутність дієвих антидемпінгових заходів на ввезення дешевих замінників, понад 80 % яких ввозиться до України з території Російської Федерації.

У 2018 році відбулися значні структурні зміни у промисловому комплексі Луганської області:

(у % до загального обсягу реалізованої продукції області)

	2014	2015	2016	2017	2018
<i>Переробна промисловість</i>	<i>64,5</i>	<i>60,8</i>	<i>60,4</i>	<i>57,8</i>	<i>60,8</i>
з неї:					
Виготовлення виробів з деревини, виробництво паперу та поліграфічна діяльність	3,8	9,5	7,3	15,0	20,4
Виробництво хімічних речовин і хімічної продукції	7,4	8,2	8,7	14,8	14,2
Машинобудування, крім ремонту і монтажу машин і устаткування	10,8	5,3	4,2	10,4	15,2
Металургійне виробництво, виробництво готових металевих виробів, крім машин і устаткування	30,9	19,3	29,0	8,1	0,4
Текстильне виробництво, виробництво одягу, шкіри, виробів зі шкіри та інших матеріалів	0,6	0,3	0,5	0,6	0,5
<i>Добувна промисловість і розроблення кар'єрів</i>	<i>17,7</i>	<i>21,8</i>	<i>20,2</i>	<i>12,6</i>	<i>7,2</i>
<i>Постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря</i>	<i>15,6</i>	<i>16,4</i>	<i>18,5</i>	<i>28,2</i>	<i>30,1</i>

4. СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО

Агропромисловий комплекс Луганщини відрізняється певними особливостями, які обумовлені розташуванням області у різних природно-кліматичних зонах і є найменш сприятливим для ведення галузі рослинництва. Характерним є довгострокові бездошові періоди з високим рівнем температури повітря. Відмінні особливості ґрунтів і кліматичних характеристик області свідчать про те, що за рівними умовами вирощування сільськогосподарських культур, їх врожайність формується нижче, ніж у сусідніх областях (Донецькій, Дніпропетровській та Кіровоградській). За бонітетом ґрунтів область займає останні місця в Україні.

Виробничу діяльність здійснюють 1044 агропромислових формувань, з яких:

802	-	фермерські господарства
135	-	господарські товариства
82	-	приватні підприємства
1	-	державні підприємства
6	-	виробничі кооперативи
18	-	інші суб'єкти господарювання

та 43,9 тис. особистих селянських господарств

Індекс сільськогосподарської продукції у 2018 році склав 109,2 %, у тому числі по сільськогосподарським підприємствам – 104,9 %, по господарствам населення – 116,3 %. Індекс обсягу виробництва продукції рослинництва становив 108,8 %, тваринництва – 112,0 %.

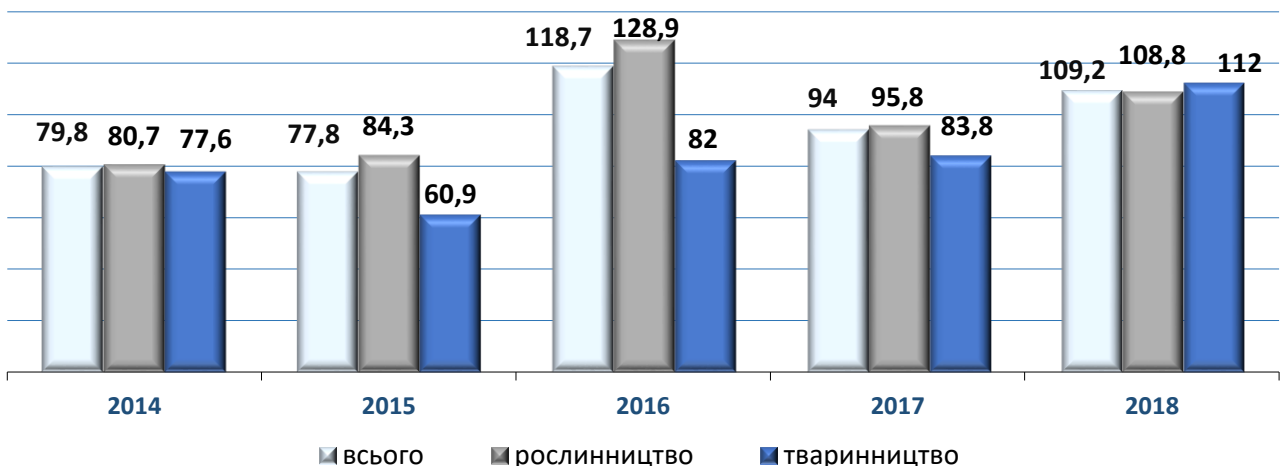

Рис. 3.2 Динаміка індексів сільськогосподарського виробництва, %

Валова продукція сільського господарства склала 4946,0 млн грн, що на 9,2 % більше порівняно з 2017 роком.

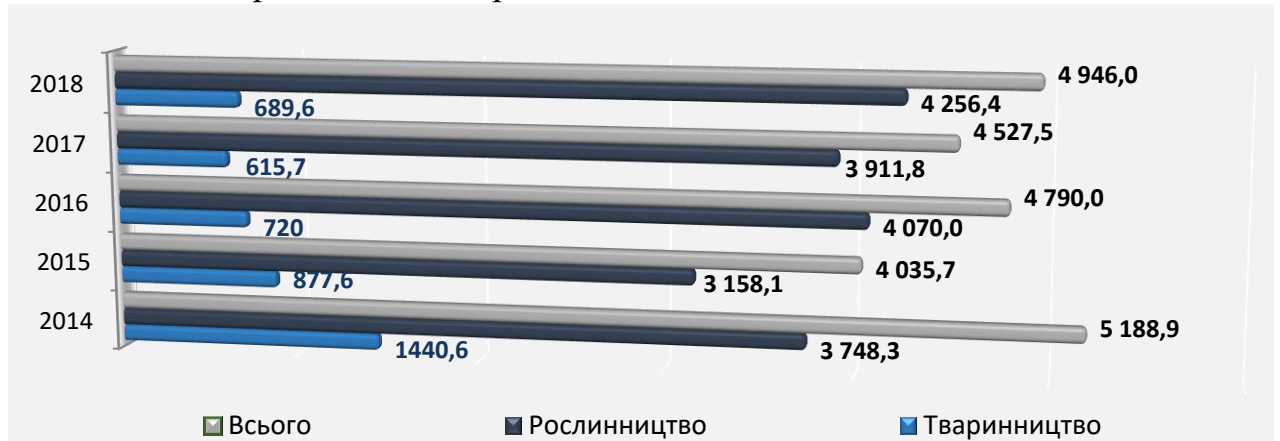

Рис. 3.3 Динаміка виробництва валової продукції сільського господарства, млн грн

В структурі виробництва валової продукції області рослинництво займає 86,1 %, тваринництво – 13,9 %.

Обсяг виробництва продукції сільського господарства у розрахунку на одну особу сільського населення у 2018 році склав 16634 грн (2017 рік – 15883 грн).

В галузі *рослинництва* велика посуха в період цвітіння та наливу колосу спричинила недобір урожаю ранніх зернових культур, проте кліматичні умови другої половини літа були досить сприятливі для розвитку пізніх зернових та технічних культур.

Рис. 3.4 Динаміка виробництва продукції рослинництва, тис. тонн

Намолочено 1159,4 тис. тонн зерна та зернобобових культур, що на 116,8 тис. тонн менше минулого року (90,9 %).

Урожай соняшнику склав 720,9 тис. тонн, що на 154,8 тис. тонн більше минулого року (127,3 %).

Порівняно з 2017 роком зменшилась середня урожайність зернових та зернобобових – на 13,4 % та склала 28,5 ц/га, соняшника – збільшилась на 27,4 % та склала 20,0 ц/га. Урожайність картоплі збільшилась на 14,6 % (217,3 ц/га), овочів – на 23,3 % (268,0 ц/га).

Машино-тракторний парк оновлено 744 одиницями сільськогосподарської техніки на загальну суму 732,0 млн грн (2017 рік – 688 од. на суму 691,7 млн грн).

На території Луганської області знаходиться 19 елеваторів, загальна потужність яких складає 795,8 тис. тонн, з них – 16 діючих потужністю 635,7 тис. тонн.

Провідну роль в *тваринництві* посідають молочно-м'ясне скотарство, свинарство та птахівництво.

В області тваринництвом займаються понад 43,9 тис. домогосподарств населення та 66 сільськогосподарських підприємств.

Протягом 2018 року в усіх категоріях господарств спостерігалось збільшення чисельності поголів'я великої рогатої худоби на 5,0 тис. голів (на 10,2 %), у т. ч. корів – на 0,2 тис. голів (на 0,8 %). Поголів'я птиці збільшено на 115,9 тис. (на 13,2 %). Зменшилося поголів'я свиней на 2,1 тис. голів (на 4,7 %), овець та кіз – на 0,7 тис. голів (на 2,7 %).

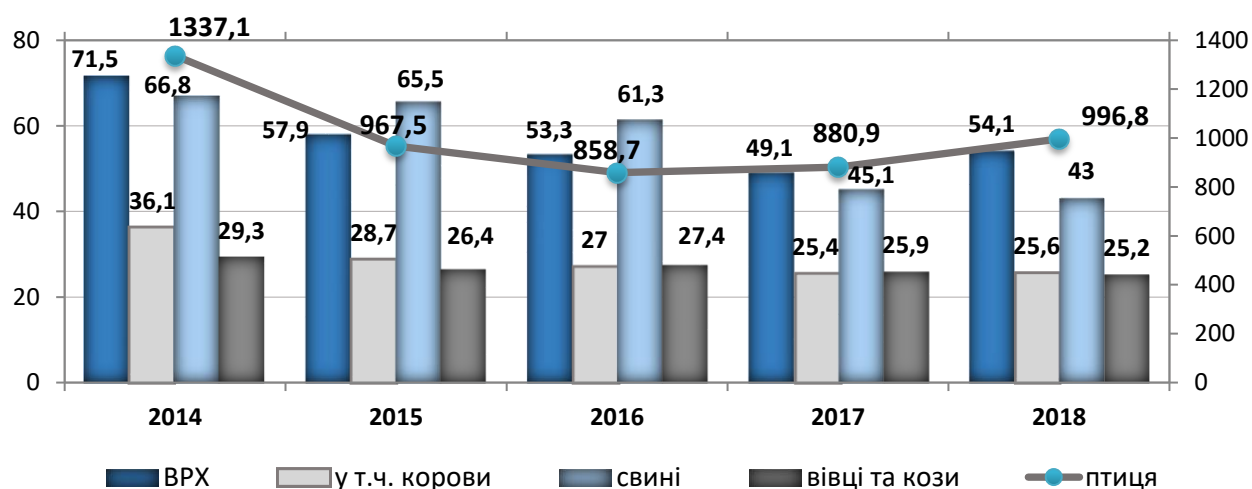

Рис. 3.6 Динаміка поголів'я худоби і птиці, тис. гол.

Низькі закупівельні ціни на продукцію тваринництва, спалахи африканської чуми свиней, недостатня кількість переробних підприємств в області суттєво вплинуло на показники виробництва продукції тваринництва.

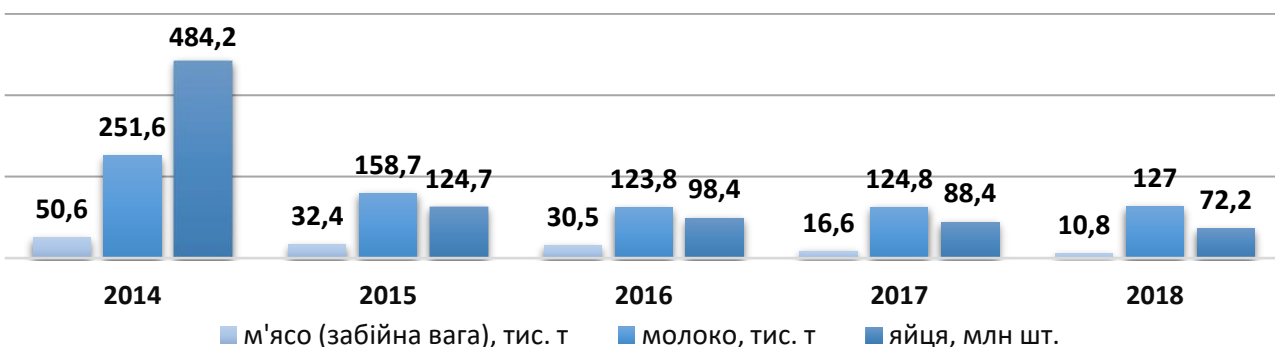

Рис. 3.7 Динаміка виробництва продукції тваринництва

У порівнянні з 2017 роком, виробництво м'яса зменшено на 34,9 %, яєць – на 18,3 %. За рахунок збільшення поголів'я і придбання високопродуктивних племінних корів виробництво молока у порівнянні з 2017 роком збільшено на 1,8 % (становить 127 тис. тонн).

Понад 37,0 % виробництва сільськогосподарської продукції зосереджено в особистих селянських господарствах, зокрема 75,7 % молока та 75,0 % м'яса.

Переробкою сільськогосподарської продукції у Луганській області займаються 118 підприємств малого та середнього бізнесу у 8 підгалузях: хлібопекарська, борошномельно-круп'яна, олійно-жирова, м'ясна, молочна, пиво-безалкогольна, комбікормова, кондитерська.

Для підприємств харчової промисловості характерне неповне завантаження виробничих потужностей в галузях: молочна промисловість – близько 30 %, хлібопекарська – 50 %, виробництво олії – 35 %.

Молокопереробна галузь представлена чотирма підприємствами: ПрАТ «Біловодський МРЗ», ПП «Продгрупсервіс», ПАТ «Старобільський молокозавод», ТОВ «Марківський сироробний завод», виробнича потужність яких становить 135 тис. тонн на рік. Асортимент виробленої продукції – понад 90 найменувань. За 2018 рік вироблено: масла вершкового жирністю не більше 85 % – 901 тонну, що становить 107,9 % до 2017 року; молока та вершків незгущених й без додання цукру чи інших підсолоджувальних речовин жирністю більше 1 %, але не більше 6 % – 1593 тонни (84,2 %); молока і вершків коагульованих, йогурту, кефіру, сметани та інших ферментованих продуктів – 403 тонни (103,1 %), сиру свіжого неферментованого – 47 тонн (102,2 %).

Олійно-жирова галузь області представлена: ТОВ «Сватівська олія», ТОВ «Агро Кепітал Груп ЛТД», ТОВ «Слобожанський завод продтоварів», ТОВ «Старобільський завод продовольчих товарів», ТОВ «Троїцький маслопресовий завод») та понад 20 мініцехами, виробничі потужності яких дозволяють переробляти 390 тис. тонн сировини. Провідними підприємствами вироблено 97,6 тис. тонн олії соняшnikової нерафінованої та її фракцій (крім хімічно модифікованих), що становить 94,6 % до 2017 року.

Підприємствами борошномельно-круп'яної промисловості (ТОВ «Айдарський пекар» та ТОВ «Айдар Милам») за 2018 рік вироблено 30,1 тис. тонн борошна.

Хлібопекарська галузь представлена 50 підприємствами з річною потужністю 65,8 тис. тонн. Асортимент продукції, що випускається, налічує більше 300 найменувань хлібобулочних та кондитерських виробів, вироблено 7,8 тис. тонн хліба та хлібобулочних виробів (83,1 % до 2017 року).

Пріоритетними напрямками подальшого розвитку підприємств харчової та переробної промисловості є: завантаження існуючих потужностей виробництва; впровадження новітніх технологій; технічне переоснащення підприємств; поліпшення якості та розширення асортименту продукції.

Оптову закупівлю зернових та технічних культур на території області здійснюють ТОВ СП «Нібулон», ТОВ «Кернел Трейд», Компанії «Каргілл», «Серна», ПАТ «Аграрний фонд» та ПрАТ «Агротон».

5. БУДІВЕЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Житлова проблема в області залишається однією з найгостріших соціально-економічних проблем. Проведення бойових дій на території області призвело до руйнації значної кількості будівель, як житлових так і нежитлових, інженерних споруд. Будівництво майже не проводилося – основна робота у даному напрямку направлена на ремонт та відновлення пошкоджених об'єктів.

Індекс будівельної продукції (до відповідного періоду попереднього року) склав 87,1 %.

Обсяг будівельних робіт збільшився на 8,7 % та склав 635,8 млн грн.

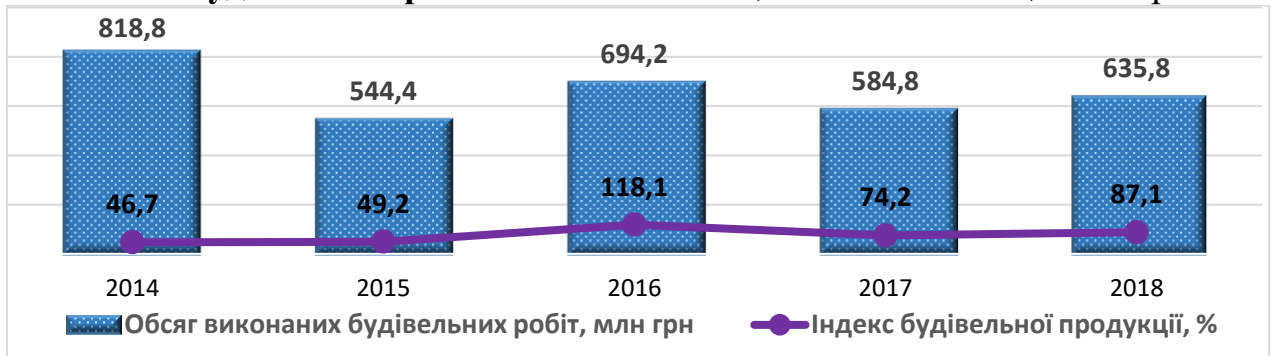

Рис. 4.1 Динаміка розвитку будівельної діяльності в області

Внаслідок бойових дій на підконтрольній українській владі території, зруйновано та пошкоджено 7435 об'єктів житлового фонду.

Орієнтовно розмір компенсації за зруйновану або пошкоджену квартиру (житловий будинок) за опосередкованою вартістю спорудження житла складає 948,2 млн грн.

Введено в експлуатацію 16,0 тис. м² загальної площі житла (нове будівництво), що на 9,6 % більше ніж у минулому році (2017 рік – 14,6 тис. м²).

Введено в експлуатацію багатоквартирний житловий будинок з мансардним та цокольним поверхом у м. Северодонецьку загальною площею житла 1059,5 кв. м. Понад 90 % прийнятого в експлуатацію житла, розташоване в одноквартирних будинках.

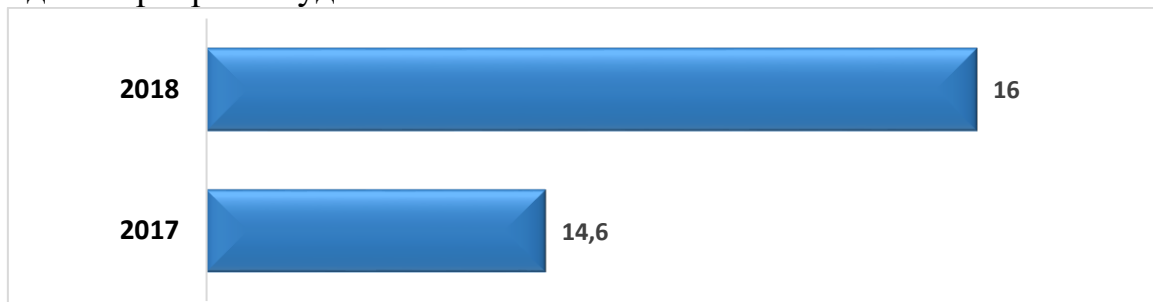

Рис. 4.2 Динаміка обсягів введення житла (нове будівництво), тис. м²

6. ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Через військовий конфлікт в регіоні більшість промислових підприємств, які здійснюють зовнішньоекономічну діяльність, значно скоротили обсяги виробництва через ускладнення технологічного й виробничого процесу, виникнення логістичних проблем.

Зовнішньоторговельний оборот товарів та послуг області за 2018 рік становив 543,1 млн дол. США і зменшився порівняно з попереднім роком на 5,1 % (2017 рік – 572,8 млн дол. США).

Обсяги експорту товарів та послуг за 2018 рік у порівнянні з 2017 роком зменшилися на 11,4 %, **імпорту** – на 0,3 % і склали відповідно 231,7 та 312,1 млн дол. США. Негативне сальдо зовнішньоторговельного балансу області за 2018 рік становило – 80,4 млн дол. США (у 2017 році сальдо негативне 49,8 млн дол. США).

Рис. 5.1 Динаміка обсягів зовнішньоторговельного обороту товарів та послуг, млн дол. США

Оборот зовнішньої торгівлі товарами області за 2018 рік склав 488,2 млн дол. США і зменшився порівняно з 2017 роком на 3,7 %.

Обсяг експорту товарів у порівнянні з 2017 роком зменшився на 13,2 % та склав 203,1 млн дол. США. **Обсяг імпорту** зріс на 4,4 % і склав 285,1 млн дол. США. Негативне сальдо зовнішньої торгівлі товарами становило 82,0 млн дол. США (у 2017 році – 39,2 млн дол. США).

Коефіцієнт покриття експортом імпорту склав 0,71 (по Україні – 0,83).

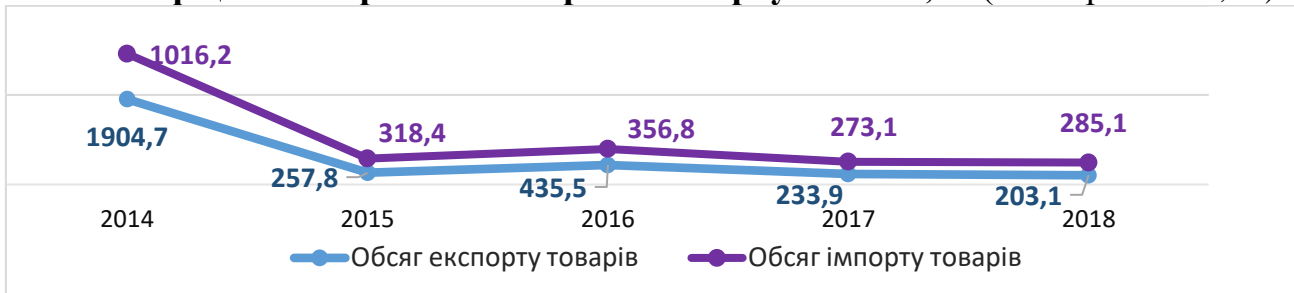

Рис. 5.2 Динаміка обсягів експорту та імпорту товарів, млн дол. США

Через тимчасове припинення переміщення вантажів через лінію зіткнення, суттєво зменшено обсяги експорту товарів металургійної галузі, основним експортером серед якої є ПАТ «Алчевський металургійний комбінат». Експорт чорних металів у 2018 році, в порівнянні з 2017 роком, зменшився на 99,8 %. Така ситуація призвела до зменшення частки чорних металів в структурі товарного експорту області з 19,8 % у 2017 році до 0,1 % у 2018 році.

Припинення експорту чорних металів та збільшення частки експорту сільського господарства призвело до географічного перерозподілу експорту області: зменшилася частка країн ЄС з 50,4 % у 2017 році до 36,5 % у 2018 році (одним із основних експортних товарів до цих країн були чорні метали) та зростати частка країн Азії (постачання продукції сільського господарства).

Найбільші обсяги експортних поставок здійснювалися до Польщі – 10,6 % від загального обсягу експорту, Білорусі – 10,3 %, Франції – 6,6 %, Індії – 6,3 %, Болгарії – 6,0 %, Німеччини – 4,4 %, Узбекистану – 4,5 %.

Рис. 5.3 Структура основних країн-експортерів товарів, %

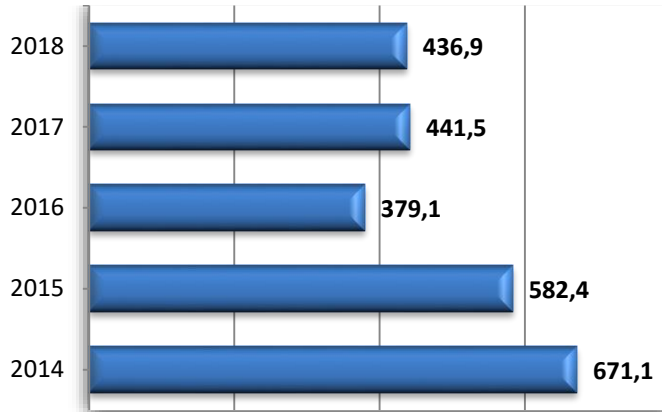
Найбільші імпортні надходження, крім Росії, здійснювалися з Німеччини – 6,7 % від загального імпорту; Польщі – 5,5 %; Китаю – 3,6 %; Франції – 3,4 %, Саудівської Аравії – 2,7 %, Білорусі – 1,5 %.

Рис. 5.4 Структура основних країн-імпортерів товарів, %

7. ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Більшість підприємств, які займаються залученням іноземних інвестицій, через ускладнення технологічного й виробничого процесу, виникнення логістичних проблем (переважна частка іноземних інвестицій залучена у промисловість), внаслідок збройного конфлікту в регіоні, втратили ринки збуту на території непідконтрольній українській владі, розірвали коопераційні зв'язки з відповідними контрагентами.

Обсяг прямих іноземних інвестицій на кінець року склав 436,9 млн дол. США, що на 0,3 % менше обсягів інвестицій на початок року, та в розрахунку на одну особу населення склав 202,7 дол. США. Протягом року обсяг прямих іноземних інвестицій в економіці області зменшився на 1,1 млн дол. США.

Рис. 6.1 Динаміка обсягів прямих іноземних інвестицій, млн дол. США

Обсяг освоєних **капітальних інвестицій**, за рахунок усіх джерел фінансування, становив 3219,3 млн грн, що складає 91,6 % у порівняних цінах до 2017 року.

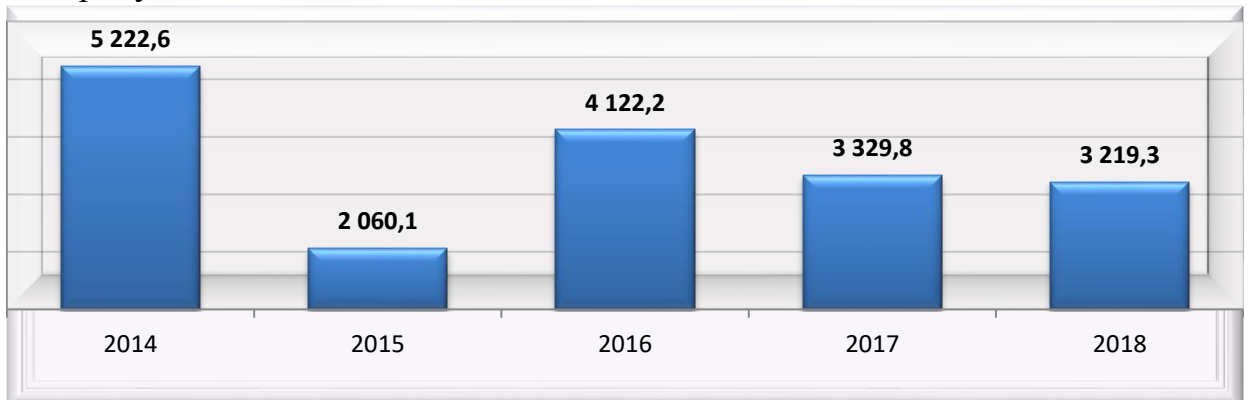

Рис. 6.2 Динаміка обсягів капітальних інвестицій, млн грн

Головним джерелом фінансування капітальних інвестицій залишаються власні кошти підприємств та організацій, за рахунок яких освоєно 58,6 % загального обсягу. За рахунок державного та місцевих бюджетів освоєно 37,1 % капітальних інвестицій. Вагомі частки капітальних інвестицій освоєно в машини, обладнання, інвентар та транспортні засоби – 47,0 % усіх інвестицій, у будівлі та споруди – 35,7 %.

8. ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНЕ ГОСПОДАРСТВО

Загальна кількість багатоквартирних будинків у населених пунктах області складає 3841 од., у тому числі 314 ОСББ.

У 2169 багатоквартирних будинках призначено управителя, 41 – управління здійснюється співвласниками самостійно, 1316 – форма управління не визначена.

Водопровідне-каналізаційне господарство:

- ❖ спеціалізованих підприємств водопостачання – 9 одиниць;
- ❖ мережі водопостачання – 3107,3 км, з яких 1475,5 км застарілих і аварійних;
- ❖ мережі водовідведення – 880,5 км, з яких 507,3 км ветхих та аварійних;
- ❖ водопроводи – 36 одиниць;
- ❖ свердловини – 445 одиниць;
- ❖ каналізаційні споруди – 32 одиниці;
- ❖ окремі каналізаційні мережі – 18 одиниць;
- ❖ каналізаційні очисні споруди – 25 одиниць;
- ❖ каналізаційні насосні станції – 100 одиниць;
- ❖ водопровідні насосні станції – 112 одиниць.

Централізоване **водопостачання** населених пунктів області здійснюють 9 спеціалізованих підприємств. Всього за рік ними видобуто близько 57,6 млн м³ води. Водопостачання здійснюється в основному за рахунок поверхневих вод.

Протяжність водопровідно-каналізаційних мереж складає 3,1 тис. км, на яких функціонує 112 водопровідних та 100 каналізаційних насосних станцій. Системи водопостачання працюють стабільно від водозаборів до виконавців послуг та їх споживачів.

В області налічується 445 свердловин, установлена виробнича потужність насосних станцій першого підйому дорівнює 917,8 тис. м³ води/доб, установлена виробнича потужність очисних споруд – 156 тис. м³ води/доб, установлена пропускна спроможність очисних споруд – 143,7 тис. м³, установлена пропускна спроможність каналізації – 156 тис. м³.

Основна проблема водопостачання населених пунктів Луганської області обумовлена забезпеченням гуманітарної місії КП «Попаснянський районний водоканал» (далі – КП «ПРВ») з постачання питної води населенню, що знаходиться на території окремих районів Луганської області (далі – ОРЛО). До 90 % видобутої КП «ПРВ» води надходить на територію ОРЛО.

Система теплопостачання :

Централізоване теплопостачання населених пунктів області здійснюють: 9 спеціалізованих підприємств, на балансі яких знаходиться 80 котелень (з них 12 комбінованого типу), 296,7 теплових мереж у двотрубному обчисленні (у тому числі 125,7 км або 42,4 % ветхих та аварійних). Сумарна потужність котелень складає 1683,4 Гкал/год. За 2018 рік вироблено 631924,9 Гкал теплової енергії.

9. ДЕМОГРАФІЧНА СИТУАЦІЯ

Демографічна ситуація в області залишається складною і погіршується через проведення Операції об'єднаних сил в регіоні.

Протягом 2014-2018 років чисельність наявного населення Луганської області зменшилася з 2220,0 тис. до 2151,8 тис. осіб, але попри це регіон входить до 10 найбільших за чисельністю населення областей України.

Рис. 8.1 Динаміка кількості населення в Луганській області, тис. осіб

На території області, де функціонують та здійснюють свою діяльність органи української влади проживають 684,1 тис. осіб, або 31,8 % від загальної кількості наявного населення. Крім того, зареєстровано 280,5 тис. осіб, які отримали статус внутрішньо переміщених, що на 16,1 тис. осіб менше ніж торік.

Істотних змін у розміщенні міського і сільського населення не відбувалося.

Рис. 8.2 Динаміка чисельності міського та сільського населення в Луганській області (на початок року), тис. осіб

В умовах загострення суспільно-політичної ситуації зберігається негативна тенденція природного скорочення чисельності населення. Показник смертності у 2018 році майже втричі перевищує показник народжуваності (на 10339 осіб).

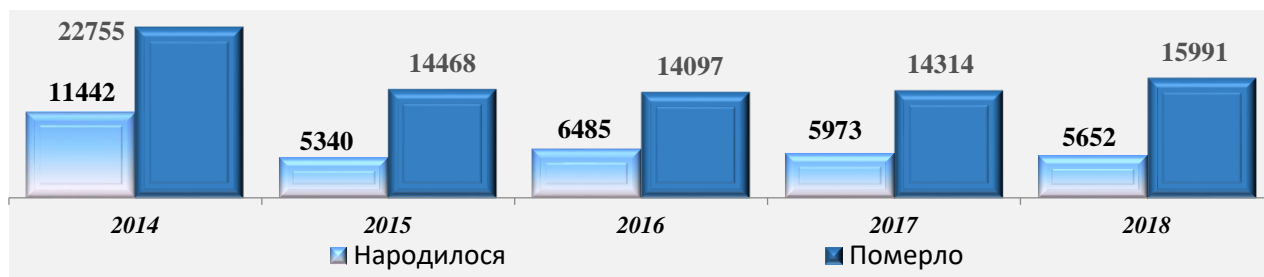

Рис. 8.3 Динаміка народжуваності та смертності, осіб

10. РИНОК ПРАЦІ

Економічна активність населення

Негативні тенденції в економіці вплинули на ринок праці. Протягом останніх років спостерігається зменшення кількості економічно активного населення в працездатному віці.

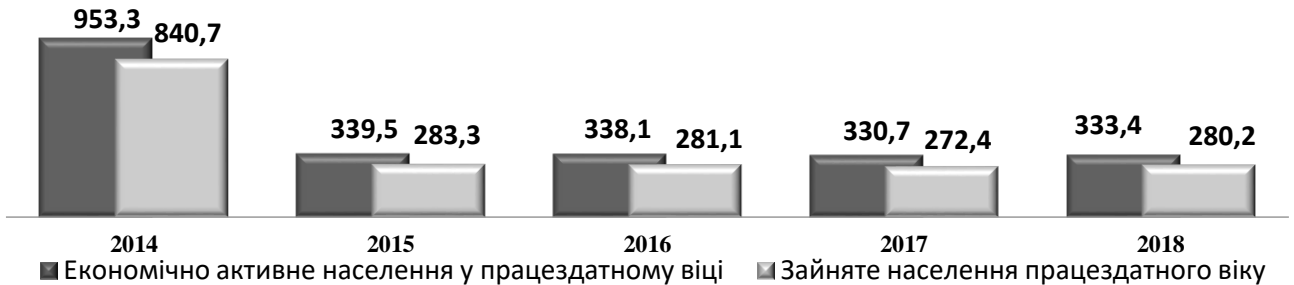

Рис. 9.1 Динаміка економічно активного населення працездатного віку, тис. осіб

Заробітна плата

Протягом останніх років відбувалося щорічне зростання мінімальної заробітної плати – з 1218 грн у 2014 році до 3723 грн у 2018 році, в залежності від цього збільшувалася і середньомісячна заробітна плата: з 3377 грн у 2014 році до 7365 грн у 2018 році.

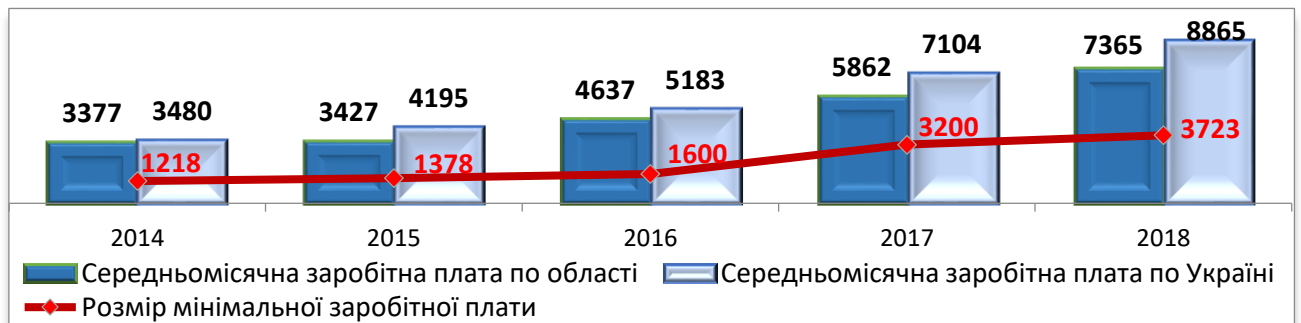

Рис. 9.2 Динаміка середньомісячної заробітної плати, грн

У грудні 2018 року нарахування в межах мінімальної заробітної плати мали 8,3 % штатних працівників (грудень 2017 року – 9,8 %). Частка працівників із заробітною платою від 3723 грн до 6000 грн становила 37,0 %, понад 6000 грн – 54,7 %, при цьому у 27,0 % штатних працівників нарахована заробітна плата перевищувала 10000 грн.

Через зростання рівня цін на предмети споживання та послуги у 2018 році спостерігається зниження індексу реальної заробітної плати на 0,2 в. п. до попереднього року.

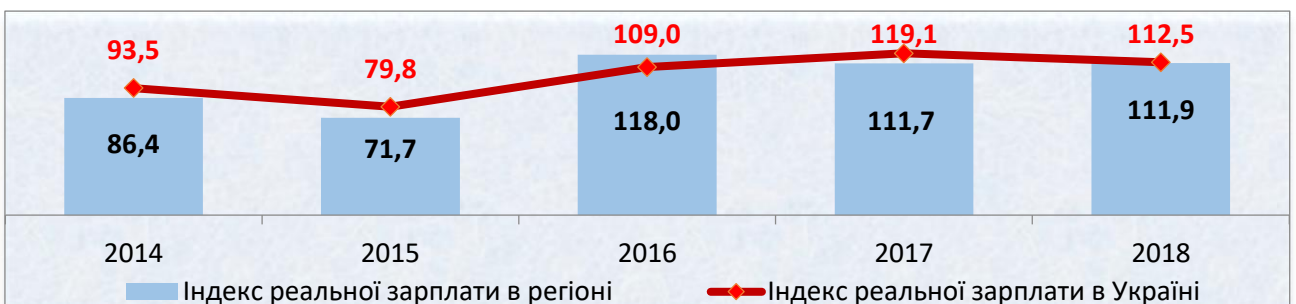

Рис. 9.3 Динаміка індексу реальної заробітної плати, %

Заборгованість із заробітної плати

Проблема **несвоєчасної виплати заробітної плати** – одна з найгостріших соціальних проблем, яка до цього часу залишається не вирішеною.

Загальна сума заборгованості із виплати заробітної плати на 01 січня 2019 року складала 505,9 млн грн. У порівнянні до початку 2018 року зменшення склало 51,1 млн грн, або 9,2 %.

Заборгованість із виплати заробітної плати працівникам економічно активних підприємств склала 154,9 млн грн, або 30,6 % до загальної суми.

Основна частка суми заборгованості економічно активних підприємств припадала на промисловість (74,3 %) та будівництво (14,4 %).

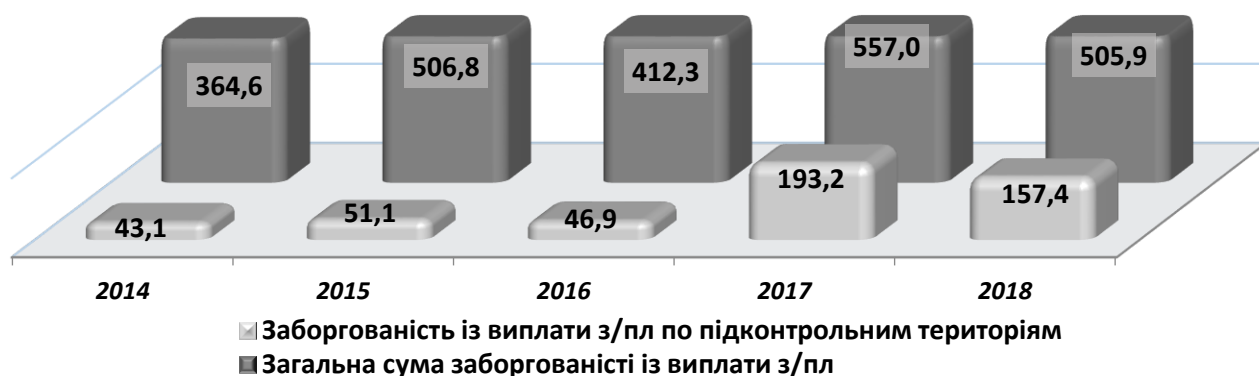

Рис. 9.4 Динаміка заборгованості з виплати заробітної плати, млн грн

Із загальної суми заборгованості 31,1 % складає заборгованість із виплати заробітної плати працівникам підприємств, які здійснюють діяльність на підконтрольній державним органам влади території.

Слід зазначити, що основна частка загальної суми боргу припадала на підприємства промисловості (90,1 %). При цьому більша частина боргу утворена на підприємствах добувної промисловості (350,2 млн грн, або 69,2 %).

11. ОСВІТА

Система освіти Луганської області на підконтрольній українській владі території представлена: 268 закладами дошкільної освіти, 280 закладами загальної освіти, 23 закладами професійно-технічної освіти та 12 закладами вищої освіти.

Заклади дошкільної освіти. У зв'язку зі зростаючим попитом на дошкільну освіту за рахунок створення додаткових дитячих місць та розширення мережі різних типів закладів для дітей дошкільного віку, кількість закладів поступово збільшується.

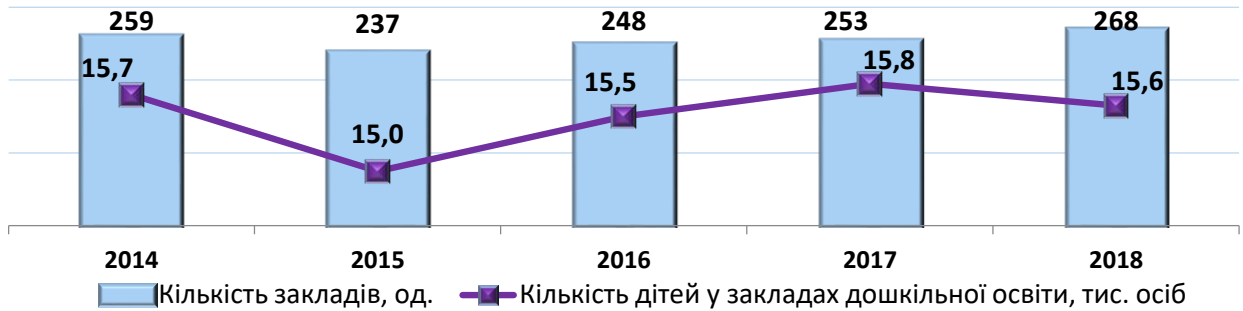

Рис. 10.1 Динаміка кількості закладів дошкільної освіти та дітей в них

Заклади загальної освіти. У 2018 році продовжує зменшуватися кількість навчальних закладів загальної освіти, порівняно з попереднім навчальним роком зменшення склало 4,4 % та становило 280 одиниць. Скорочення мережі шкіл області зумовлено процесом створення опорних закладів загальної середньої освіти та пов'язаною із ним реорганізацією, зокрема зміною статусу окремих шкіл на філії опорних.

Кількість учнів у 2018 році у порівнянні з попереднім роком збільшилася на 2,4 % та склала 54,5 тис. осіб, з них навчалося в установах з денною формою навчання 54,3 тис. осіб (99,6 %), з вечірньою, включаючи тих, хто навчався заочно – 0,2 тис. осіб (0,4 %). Зростання кількості учнів зумовлено демографічною ситуацією, внутрішніми міграційними процесами та розвитком дистанційної форми навчання у закладах загальної середньої освіти.

Найбільш актуальним є питання збереження кількості вчителів, яка зменшилася з 6,5 тис осіб у 2014-2015 році до 6,2 тис. осіб у 2018 році. Разом із тим у 2018-2019 навчальному році чисельність вчителів у закладах загальної середньої освіти зросла на 100 осіб.

Рис. 10.2 Динаміка кількості закладів загальної освіти, учнів та учителів у них

Заклади професійно-технічної освіти. Кількість закладів професійної (професійно-технічної) освіти протягом 2014-2018 років зазнала істотних змін. У 2014 році на території підконтрольній українській владі залишилося 28 навчальних закладів професійної (професійно-технічної) освіти. На кінець 2016 року за рахунок об'єднання трьох навчальних закладів та припинення роботи Чорнухинського навчального центру їх кількість зменшилася до 24 та залишилася незмінною у 2017 році. Відповідно до наказів Міністерства освіти і науки України у 2017 році проведено реорганізацію (укрупнення) закладів професійної (професійно-технічної) освіти міст Лисичанська та Рубіжного шляхом їх злиття, у результаті чого мережа закладів зменшилася ще на 1 одиницю та склала 23 одиниці у 2018 році.

Відповідно до зменшення кількості закладів відбулись зміни обсягу прийому до закладів професійно-технічної освіти. Так, у 2018 році кількість прийнятих на навчання осіб склала 2,4 тис. осіб, або 66,7 % у порівнянні з 2014 роком.

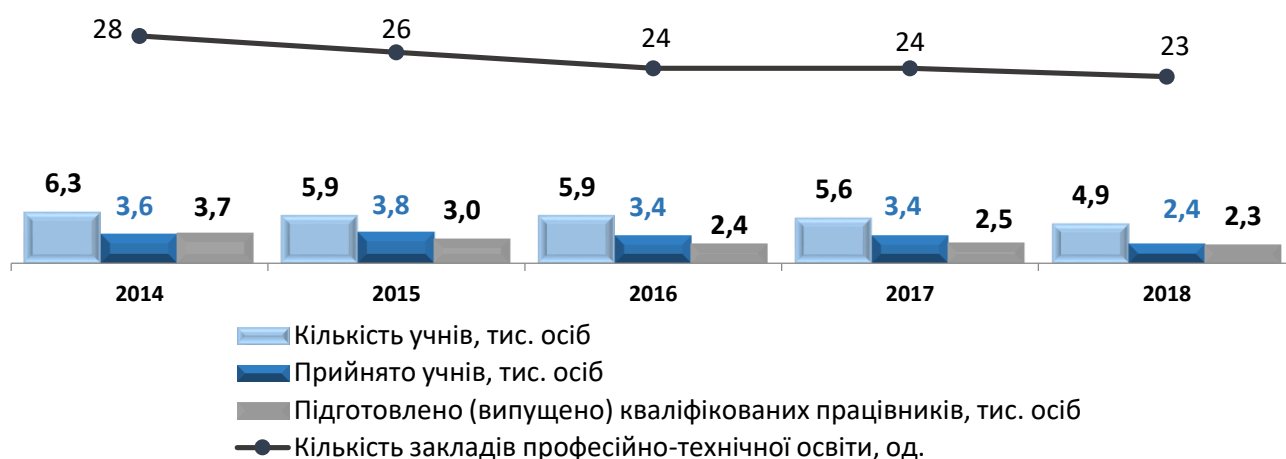

Рис. 10.3 Динаміка кількості закладів професійно-технічної освіти та учнів у них

Заклади вищої освіти. Система вищої освіти представлена 10 закладами I-II рівнів акредитації та 2 закладами III-IV рівнів акредитації.

З 2014 року на підконтрольній українській владі території освітню діяльність продовжили Донбаський державний технічний університет (м. Лисичанськ), Луганський національний університет ім. Т. Шевченка (м. Старобільськ), Луганський державний медичний університет (м. Рубіжне), Східноукраїнський національний університет ім. В. Даля (м. Северодонецьк).

У 2016 році Луганський державний університет внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка був переміщений із м. Миколаєва та Сум у м. Северодонецьк.

У 2018 році відповідно до наказу Міністерства освіти і науки України Донбаський державний технічний університет приєднано до Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля.

Кількість студентів в навчальних закладах I-II рівнів акредитації поступово зростає. Так, у 2018 році в навчальних закладах навчалися 2,5 тис. студентів (108,7 % до 2017 року), прийнято на навчання 0,84 тис. осіб (105,0 %), випущено 0,68 тис. студентів (97,0 %).

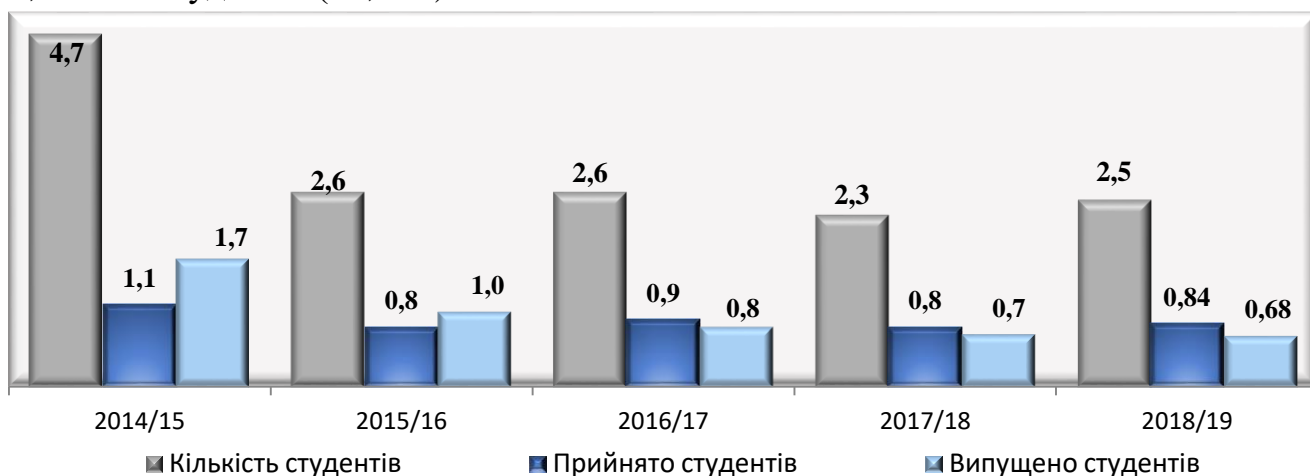

Рис. 10.5 Динаміка чисельності студентів у навчальних закладах I-II рівнів акредитації, тис. осіб

Заклади вищої освіти III-IV рівнів акредитації набувають стабільного розвитку. З 2016 року почалося поступове збільшення обсягу прийому та контингенту закладів – з 15,7 до 18,4 тис. осіб у 2018 році.

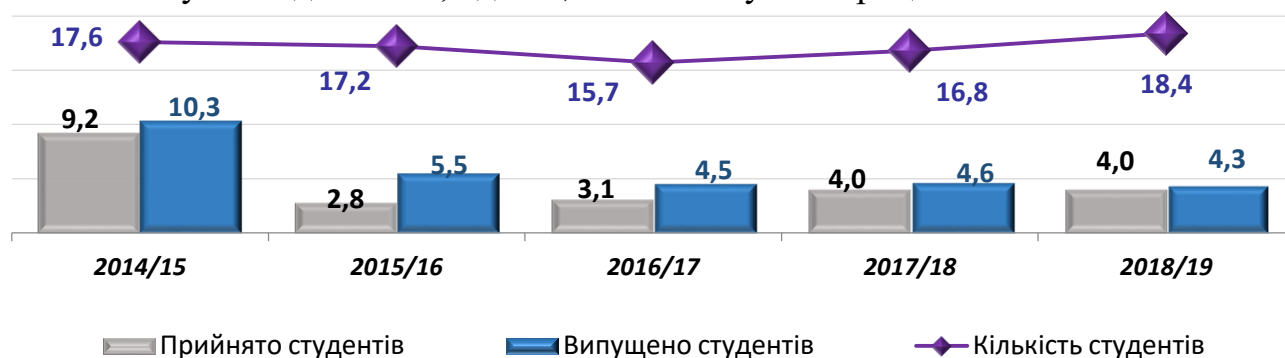

Рис. 10.6 Динаміка чисельності студентів у навчальних закладах III-IV рівнів акредитації, тис. осіб

12. ОХОРОНА ЗДОРОВ'Я

Система охорони здоров'я Луганської області на підконтрольній українській владі території представлена: 27 лікарняними закладами, 7 диспансерами, 16 центрами первинної медико-санітарної допомоги, 3 станціями екстреної медичної допомоги, обласним центром профілактики та боротьби зі СНІД, дитячим туберкульозним санаторієм м. Северодонецьк, обласним будинком дитини м. Северодонецьк, обласним бюро судово-медичної експертизи.

Впродовж 2014-2018 років відбулись зміни в кількості лікарень з 25 до 27. З 2015 року – за рахунок перереєстрації обласних лікувально-профілактичних закладів з міста Луганськ у міста Северодонецьк, Лисичанськ та Рубіжне. У 2016 році проведено реорганізацію мережі ЛПЗ в Попаснянському районі шляхом приєднання до центральної районної лікарні трьох малих міських лікарень.

Кількість центрів первинної медично-санітарної допомоги у 2014-2018 роках є незмінною, та складає 16 одиниць.

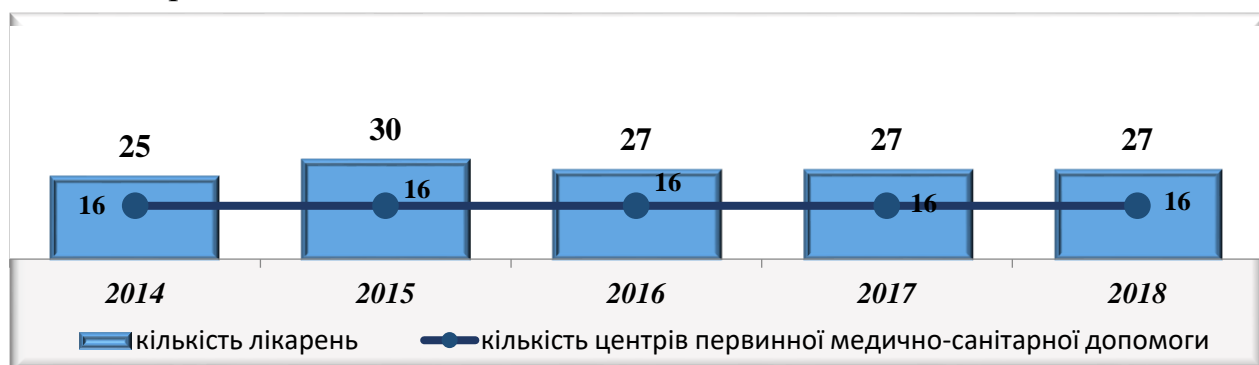

Рис. 11.1 Динаміка кількості медичних закладів, од.

За рахунок перереєстрації обласних лікувально-профілактичних закладів на підконтрольній території, кількість лікарняних ліжок у медичних закладах на підконтрольній українській владі території у 2015 році, порівняно з 2014, збільшилася на 53,2 % та склала 7,2 тис. Після проведення оптимізації ліжкового фонду цих закладів відповідно до обсягу медичних послуг, що ними надаються, загальна кількість ліжок склала 6,4 тис., що на 11,1 % менше у порівнянні з 2015 роком. У 2017 році змін у кількості лікарняних ліжок у медичних закладах не відбувалося, загальна кількість ліжок склала 6,4 тис. У 2018 році відбулася подальша оптимізація ліжкового фонду обласних ЛПЗ, відповідно до обсягу медичних послуг, що ними надаються та потреб населення області у третинній медичній допомозі, загальний ліжковий фонд склав 6,15 тис. ліжок, що на 3,9 % менше порівняно з 2017 роком.

Впродовж 2014 – 2018 років суттєвих змін в кількості медичного персоналу в закладах охорони здоров'я на підконтрольній українській владі території не відбувалось.

13. КУЛЬТУРА

Культурне обслуговування населення закладами культури і мистецтв протягом року здійснювалося 684 закладами культури і мистецтва (з них 8 обласні), серед яких: 327 державних публічних бібліотек, 302 клубні установи, 29 шкіл естетичного виховання, 13 музеїв, 4 демонстратори фільмів, 3 парки, 2 театри, 2 методичні центри, філармонія та вищий навчальний заклад культури системи Міністерства культури України.

Впродовж 2014-2018 років відбулось збільшення кількості публічних бібліотек з 304 од. у 2014 році до 327 у 2018 році та клубних закладів з 257 од. до 302 од відповідно.

У 2014 році на підконтрольну українській владі територію було переміщено 5 обласних закладів культури: Луганський обласний центр народної творчості; комунальну установу «Луганський обласний Центр навчально-методичної роботи, культурних ініціатив і кіномистецтва»; Луганський обласний академічний український музично-драматичний театр; Луганський обласний краєзнавчий музей та Луганську обласну філармонію. У 2015 році цей список поповнила Луганська обласна універсальна наукова бібліотека ім. О.М. Горького. Зазначені заклади повноцінно відновили свою роботу та успішно функціонують на території області.

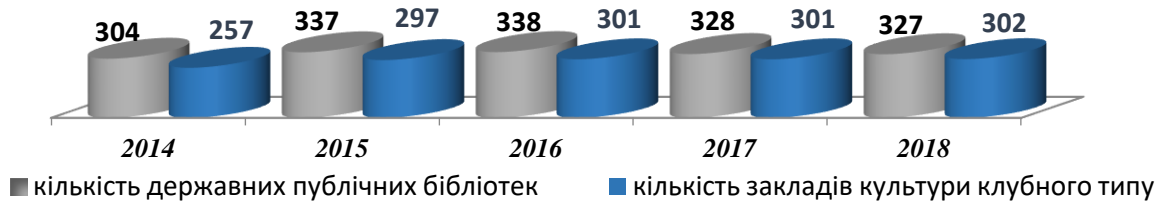

Рис. 12.1 Динаміка кількості державних публічних бібліотек та закладів культури клубного типу, од.

Кількість театрів та мережа демонстраторів фільмів протягом 5 років майже не зазнала значних змін. На 7 одиниць збільшено музеїв – з 6 од. у 2014 році до 13 од. у 2018 році.

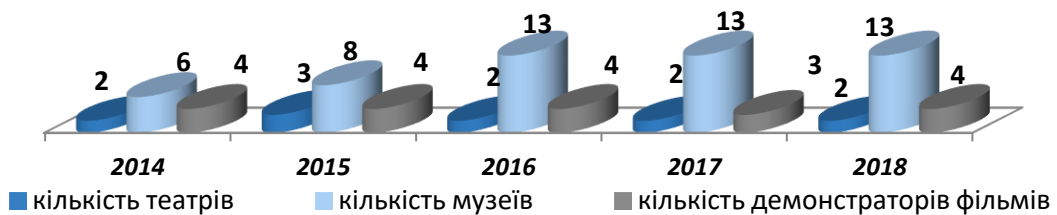

Рис. 12.2 Динаміка кількості театрів, музеїв та демонстраторів фільмів, од.

14. ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА І СПОРТ

Протягом 2014-2018 років на підконтрольній українській владі території функціонує 23 стадіони, 8 плавальних басейнів, 1 кінноспортивна база.

Рис. 13.1 Динаміка кількості стадіонів, басейнів та кінноспортивних баз, од.

Кількість приміщень для фізкультурно-оздоровчих занять збільшено з 234 у 2014 році до 310 одиниць у 2018 році, в т.ч. приміщень з тренажерним обладнанням з 107 до 117 одиниць відповідно.

Рис. 13.2 Динаміка кількості приміщень для фізкультурно-оздоровчих занять, од.

Протягом останніх років найбільший акцент було націлено на створення спортивних майданчиків. Починаючи з 2014 року цей показник збільшився до 1124 одиниці у 2018 році (на 17,1 %). Кількість приміщень для фізкультурно-оздоровчих занять з площею не менше 162 м² поступово зростала, у 2018 році склала 364 одиниці.

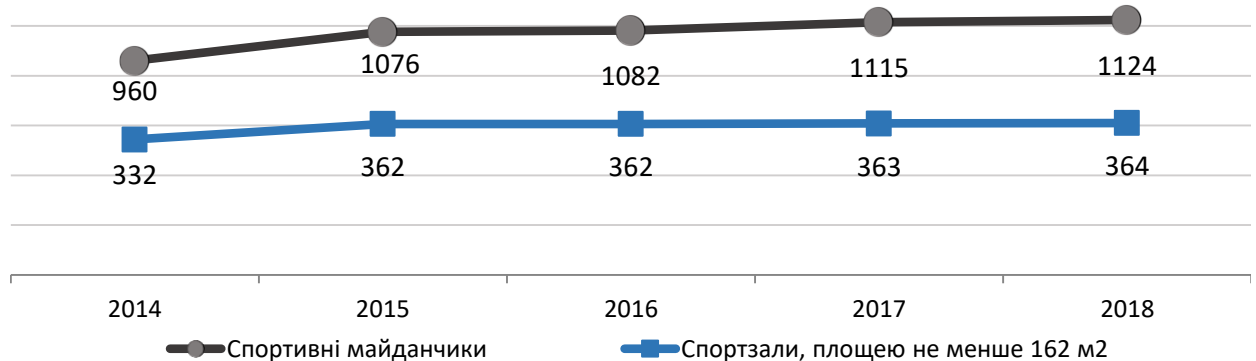

Рис. 13.3 Динаміка кількості спортивних майданчиків, спортзалів та майданчиків з тренажерним обладнанням, од.

На території області здійснюють свою діяльність 6 комунальних закладів сфери фізичної культури і спорту: Луганська обласна школа вищої спортивної майстерності, Луганський обласний фізкультурний центр «Олімп», Луганський регіональний центр з фізичної культури та спорту інвалідів «Інваспорт», Луганська обласна спеціалізована дитячо-юнацька спортивна школа олімпійського резерву, Луганська обласна дитячо-юнацька спортивна школа для інвалідів та 20 районних та міських ДЮСШ.

В області культивується 56 видів спорту, з яких 22 – олімпійських.

У 2018 році до основного складу збірної команди України з олімпійських видів спорту від Луганщини потрапило 35 спортсменів, вважається кандидатами в збірну команду 15 осіб, резерв – 18 спортсменів. З неолімпійських – 57 спортсменів, вважається кандидатами в збірну команду 24 особи, резерв – 21 спортсмен.

В спортивних школах фізичною культурою та спортом займаються 7601 спортсмен, заняття з якими проводить 301 тренер (у 2015 році – 7543 спортсмени, 293 тренери; у 2016 році – 7631 спортсмен, 297 тренерів; у 2017 році – 8043 спортсменів, 308 тренерів).

Вагому роботу із залучення широких верств населення до систематичних занять фізичною культурою та спортом проводять обласні організації всеукраїнських фізкультурно-спортивних товариств «Спартак», «Україна», «Колос», обласне відділення комітету фізичного виховання та спорту Міністерства освіти та науки України.